ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 21.4.2006
COM(2006) 167 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

για την εφαρμογή της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ του Συμβουλίου

{SEC(2006) 502}

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

για την εφαρμογή της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ του Συμβουλίου

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στις 25 Μαρτίου 2004, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, με τη δήλωσή του για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, κάλεσε το Συμβούλιο να εργασθεί περαιτέρω για τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος για την ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με κλαπέντα ή απολεσθέντα διαβατήρια, με χρήση του συστήματος πληροφοριών Σένγκεν ("SIS") και της βάσης δεδομένων της Interpol.

Ως εκ τούτου, το Συμβούλιο εξέδωσε την κοινή θέση 2005/69/ΔΕΥ ως πρώτη απόκριση στο αίτημα αυτό, ενώ προβλέπεται να επακολουθήσει η καθιέρωση της τεχνικής δυνατότητας εντός του SIS II προς επίτευξη του σκοπού αυτού.

Η κοινή θέση υποχρεώνει τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους ανταλλάσσουν δεδομένα σχετικά με εκδοθέντα και μη συμπληρωμένα, κλαπέντα, απολεσθέντα ή υπεξαιρεθέντα διαβατήρια, τα οποία έχουν κατάλληλη μορφή για να εισαχθούν σε συγκεκριμένο σύστημα πληροφοριών, ενώ παράλληλα λαμβάνεται μέριμνα για τον σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων των προσώπων που αφορούν τα δεδομένα.

1. ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ

Με βάση τους όρους της κοινής θέσης, η Επιτροπή έχει επισημάνει πέντε διακεκριμένες υποχρεώσεις που έχουν επιβληθεί στα κράτη μέλη:

– Να ανταλλάσσουν όλα τα υφιστάμενα και μελλοντικά δεδομένα διαβατηρίου (όπως αυτά έχουν οριστεί) με την Interpol,

– Να διαμοιράζονται τα δεδομένα αυτά μόνο με άλλα μέλη της Interpol που εξασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας των προσωπικών δεδομένων, και να εξασφαλίζουν το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών που αφορούν την αυτόματη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων,

– Να εξασφαλίζουν ότι τα δεδομένα αυτά ανταλλάσσονται με την Interpol αμέσως μετά την καταχώρισή τους στην οικεία εθνική βάση δεδομένων ή στο SIS,

– Να εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές τους αναζητούν δεδομένα στη βάση δεδομένων της Interpol όποτε αυτό ενδείκνυται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους,

– Να εξασφαλίζουν ότι θα έχουν δημιουργήσει την υποδομή που απαιτείται για τη διευκόλυνση της αναζήτησης δεδομένων το αργότερο έως το Δεκέμβριο του 2005.

2. ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΗΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ

Όπως ορίζεται στο άρθρο 4 της κοινής θέσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέλαβε να υποβάλει στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή της κοινής θέσης στα κράτη μέλη.

Βάσει αυτής της έκθεσης, το Συμβούλιο θα αξιολογήσει τον βαθμό συμμόρφωσης των κρατών μελών προς την κοινή θέση και θα αναλάβει την ενδεικνυόμενη δράση.

Σύμφωνα με αυτή την υποχρέωση, στις 3 Αυγούστου 2005, η Επιτροπή έστειλε ερωτηματολόγιο σε όλα τα 25 κράτη μέλη. Το ερωτηματολόγιο αυτό είχε σχεδιαστεί ώστε να παράσχει απαντήσεις οι οποίες θα βοηθήσουν να αξιολογηθεί ο βαθμός, ο τρόπος και η μέθοδος εφαρμογής της κοινής θέσης.

Μόνο 17 κράτη μέλη απάντησαν στο ερωτηματολόγιο.

Απαντήσεις παρελήφθησαν από τα εξής κράτη μέλη:

Αυστρία	Βέλγιο	Τσεχική Δημοκρατία	Εσθονία	Φινλανδία
Γερμανία	Ισπανία	Ιταλία	Λιθουανία	Λουξεμβούργο
Κάτω Χώρες	Πορτογαλία	Σλοβενία	Σλοβακική Δημοκρατία	Ηνωμένο Βασίλειο
Πολωνία	Λετονία			

Απαντήσεις δεν παρελήφθησαν από τα εξής κράτη μέλη:

Δανία	Ελλάδα	Γαλλία	Ιρλανδία	Κύπρος
Ουγγαρία	Μάλτα	Σουηδία		

Πρέπει να σημειωθεί ότι η παρούσα έκθεση υποβάλλεται εν γνώσει της απαίτησης του άρθρου 4 της κοινής θέσης ότι η Επιτροπή υποβάλει την έκθεση στο Συμβούλιο έως τον Δεκέμβριο 2005. Ως εκ τούτου, συντάσσεται βάσει δείγματος που αντιπροσωπεύει τα περισσότερα κράτη μέλη και όχι βάσει πλήρους σειράς απαντήσεων από όλα τα 25 κράτη μέλη.

Η ποιότητα των πληροφοριών εκ μέρους των κρατών μελών που έλαβε η Επιτροπή επηρεάζει αναπόφευκτα την ποιότητα και την αξία της έκθεσης. Μερικές από τις πληροφορίες που έλαβε η Επιτροπή ήσαν ασαφείς, ελλιπείς, με αναφορές στην οικεία νομοθεσία και άλλες διατάξεις χωρίς περαιτέρω πληροφορίες, και παρεσχέθησαν με βάση παραλλαγές στις ερμηνείες των ερωτήσεων που ετέθησαν, ανάλογα με το σχετικό κράτος μέλος. Επίσης, λόγω των παραλλαγών στην ερμηνεία που μπορούν να δοθούν στους σχετικά ευρείς όρους της κοινής θέσης, δεν είναι πάντα άμεσα σαφές από τις απαντήσεις κατά πόσο έχει γίνει η εφαρμογή ορισμένων βασικών άρθρων – δεδομένου ότι μερικές φορές το βάρος εδόθη στον βαθμό εφαρμογής μάλλον παρά στον χαρακτήρα της ολοκλήρωσης.

3. ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΝ

3.1. Πώς εφάρμοσε η χώρα σας την κοινή θέση για την ανταλλαγή ορισμένων δεδομένων με την Interpol (2005/69/ΔΕΥ)?

Οι απαντήσεις σε αυτή την ερώτηση κατέδειξαν ότι τα κράτη μέλη εφάρμοσαν την κοινή θέση σε διαφορετικό βαθμό το καθένα. Οι απαντήσεις έδειξαν ότι, γενικά τουλάχιστον, υπήρξε ικανοποιητική πρόοδος ως προς την εφαρμογή της κοινής θέσης, αν και όχι στο σύνολό της. Οι περισσότερες απαντήσεις δείχνουν ότι σε πολλά κράτη μέλη εφαρμόστηκαν οι κεντρικές διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 1, ενώ οι διατάξεις του άρθρου 3 παρ. 3 εμφάνισαν πολύ μεγαλύτερες δυσκολίες. Στις περισσότερες περιπτώσεις, παρεσχέθησαν στην Interpol (ή πρόκειται να παρασχεθούν) σχετικά δεδομένα. Οι απαντήσεις αφήνουν πάντως να διαφανεί ότι μόνο μικρός αριθμός κρατών μελών κατάφερε να δημιουργήσει υποδομές για τις αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές τους ώστε να μπορούν να προβαίνουν στην αναζήτηση δεδομένων στις σχετικές βάσεις δεδομένων της Interpol.

3.2. Ανταλλάσσει η χώρα σας όλα τα δεδομένα σχετικά με διαβατήρια (όπως ορίζεται στο άρθρο 2 παρ. 1 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ) με την Interpol, όπως απαιτείται στο άρθρο 3 παρ. 1 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ?

Από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν, 11 ανταλλάσσουν δεδομένα σχετικά με διαβατήρια με την Interpol, ενώ 3 πρόκειται να αρχίσουν την διαδικασία ανταλλαγής στο εγγύτατο μέλλον. Τα κράτη μέλη που επί του παρόντος δεν ανταλλάσσουν αυτές τις πληροφορίες περιλαμβάνουν την Ισπανία, την Εσθονία και τη Σλοβακία. Ο τύπος δεδομένων που ανταλλάσσονται δεν είναι πάντοτε όσο πλήρης απαιτείται από την κοινή θέση, και έτσι, για παράδειγμα, η Πολωνία παρέχει μόνο δεδομένα σχετικά με διαβατήρια που έχουν απολεσθεί ή κλαπεί ως συνέπεια εγκληματικής πράξης.

3.3. Η χώρα σας ανταλλάσσει, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 3 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ, όλα τα δεδομένα σχετικά με διαβατήρια αμέσως και με την Interpol αμέσως μετά την καταχώρηση στην δική σας εθνική σχετική βάση δεδομένων ή το SIS, αν συμμετέχετε σε αυτό; Παρακαλούμε, περιγράψετε την πορεία της εργασίας που ακολουθείται, ειδικότερα με ποιο τρόπο εξασφαλίζεται ότι τα δεδομένα ανταλλάσσονται αμέσως με την Interpol μετά την καταχώρηση στην δική σας εθνική σχετική βάση δεδομένων ή το SIS.

Πολύ λίγα από τα κράτη μέλη που απάντησαν ισχυρίζονται ότι έχουν επιτύχει την *άμεση* ανταλλαγή δεδομένων με την Interpol. Μόνο η Πορτογαλία, οι Κάτω Χώρες και η Γερμανία ισχυρίζονται ότι έχουν επιτύχει κάτι τέτοιο (αν και είναι στην πραγματικότητα ασαφές αν οι Κάτω Χώρες παρέχουν ήδη οποιαδήποτε πληροφορία), και στην περίπτωση της Πορτογαλίας αυτό γίνεται ακόμα με τηλεομοιοτυπία ή ηλεκτρονικό μήνυμα. Εντούτοις, 7 κράτη μέλη ανταλλάσσουν πληροφορίες επί καθημερινής βάσεως, είτε την ίδια ημέρα παραλαβής της πληροφορία σε εθνικό επίπεδο είτε το επόμενο πρωί.

3.4. Κάνει διάκριση η χώρα σας μεταξύ μελών της Interpol στα οποία διαβιβάζονται αυτά τα δεδομένα και μελών στα οποία δεν διαβιβάζονται αυτά τα δεδομένα σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 1 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ; Αν ναι, πώς γίνεται η διάκριση στη χώρα σας; Έχετε απαιτήσει αμοιβαιότητα ως προς αυτή την ανταλλαγή δεδομένων

Από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν, 14 δεν κάνουν διάκριση μεταξύ των μελών της Interpol όταν πρόκειται για την ανταλλαγή πληροφοριών, και 2 δεν έχουν ακόμα αποφασίσει

ως προς την σχετική πολιτική τους. Έτσι, οι Κάτω Χώρες είναι το μοναδικό κράτος μέλος που κάνει πράγματι διάκριση μεταξύ των μελών της Interpol. Αυτή η ανοικτή προσέγγιση εκ μέρους των κρατών μελών οφείλεται πιθανότατα στο γεγονός ότι δεν γίνεται ανταλλαγή *προσωπικών/ονομαστικών* πληροφοριών – παράγοντας που επισημαίνεται από το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Γερμανία, την Πορτογαλία και την Τσεχική Δημοκρατία. Αν η αναζήτηση μη προσωπικών πληροφοριών στη βάση δεδομένων της Interpol αποτελεί το έρεισμα για αίτημα περαιτέρω, προσωπικών πληροφοριών, τα κράτη μέλη έχουν τη τάση να κάνουν μεγαλύτερη διάκριση ως προς τον αποδέκτη των πληροφοριών. Στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου, π.χ. όταν η ανταλλαγή πληροφοριών περιλαμβάνει ανταλλαγή προσωπικών πληροφοριών, κάθε αίτημα ξεχωριστά κρίνεται από άποψη αξιολόγησης του κινδύνου πριν διαβιβαστεί η σχετική πληροφορία.

Ως προς την αμοιβαιότητα, μόνο 2 από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν (Πορτογαλία και Σλοβακία) δέχονται ότι απαιτούν ή ότι θα απαιτούσαν ενδεχομένως αμοιβαιότητα ως προς την ανταλλαγή δεδομένων. Στην απάντηση της Πορτογαλίας καθίσταται σαφές ότι αυτή η αμοιβαιότητα θα απαιτείτο μόνο για τη διμερή ανταλλαγή ονομαστικών πληροφοριών, μετά από σύμπτωση δεδομένων ("hit") που επιτυγχάνεται από τον αναζητούντα (μη προσωπικές) πληροφορίες της βάσης δεδομένων που παρέχονται στην Interpol. Και στην περίπτωση αυτή, η αμοιβαιότητα είναι πιθανότατα παράγοντας της προθυμίας των κρατών μελών να προβαίνουν σε ανταλλαγή πληροφοριών όταν περιλαμβάνονται προσωπικά ή ονομαστικά δεδομένα.

3.5. Ποιες λεπτομέρειες εφαρμογής έχει συμφωνήσει η χώρα σας με την Interpol για την ανταλλαγή όλων των δεδομένων σχετικά με διαβατήρια που έχει στη διάθεσή της σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ

Από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν, 6 μπορεί, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων που εκτίθενται στην παράγραφο 1, να θεσπίσουν τις λεπτομέρειες εφαρμογής για την ανταλλαγή δεδομένων με την Interpol. Από τις υπόλοιπες, 2 απλώς αναφέρουν τους κανονισμούς της Interpol ως τη βάση για ανταλλαγή και 2 δίνουν ασαφείς απαντήσεις. Διαφορετικά, οι αναφερόμενες λεπτομέρειες εφαρμογής περιλαμβάνουν:

- Ανταλλαγή σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του Σένγκεν (Γερμανία)
- Συμφωνία ανταλλαγής με χρήση του συστήματος πραγματικού χρόνου DATIREL (Ισπανία)
- Αυτόματη μεταφορά πληροφοριών από την εθνική βάση δεδομένων προς το SIS, και από εκεί προς το σύστημα to Interpol ASF/STD της Interpol (Φινλανδία)
- Χρησιμοποίηση του I – 24/7 (Ιταλία και Λετονία)
- Κατά περίπτωση αναζήτηση σε κεντρικό επίπεδο (Λουξεμβούργο), και
- Παροχή πληροφοριών ηλεκτρονικά μέσω το NCIS προς την Interpol, και χρησιμοποίηση του I – 24/7 για την ανταλλαγή επακόλουθων ευαίσθητων πληροφοριών (Ηνωμένο Βασίλειο).

3.6. Πώς εξασφαλίζει η χώρα σας ότι οι αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές αναζητούν δεδομένα στη βάση δεδομένων της Interpol για τους σκοπούς της κοινής θέσης, όποτε αυτό ενδείκνυται, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 4 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ

Οι απαντήσεις που εδόθησαν ήσαν συχνά ανακριβείς, και γενικά ασαφείς. Σε γενικές γραμμές, πολύ λίγα κράτη μέλη φαίνεται ότι έχουν λάβει θετικά μέτρα για την εφαρμογή αυτού του άρθρου, και, όπου αυτό έχει γίνει, τα μέτρα φαίνεται ότι είναι σχετικά περιορισμένα.

Οι αναφερθείσες μέθοδοι για την παρακολούθηση και τη ρύθμιση αυτού του τύπου ανταλλαγής δεδομένων περιλαμβάνει εσωτερικούς κανόνες και οδηγίες, παροχή πληροφοριών σχετικών με την Interpol και πρόβλεψη μιας συμφωνίας κώδικα σύνδεσης. Σε πολλές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη απλώς ανάφεραν τους τρόπους με τους οποίους μπορεί να υπάρξει πρόσβαση σε αυτή την πληροφορία – για παράδειγμα, μέσω κεντρικών σημείων επαφής, ASF-mail/e-ASF, πρόσβαση στις πληροφορίες μέσω της εφαρμογής EASYFORM και μέσω κεντρικών σημείων επαφής.

Οι περισσότερες από αυτές τις απαντήσεις υπονοούν ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν δώσει ιδιαίτερα προδραστική ερμηνεία στο άρθρο 3 παρ. 4 της κοινής θέσης, και θεωρούν τα περισσότερα ότι η απλή παροχή μια δυνατότητας πρόσβασης (υπό τη μία ή την άλλη μορφή) στις αρμόδιες υπηρεσίες επαρκεί προκειμένου να πληρούται η απαίτηση αυτού του άρθρου. Αυτό φαίνεται να αντιβαίνει τις διατάξεις του άρθρου, και ειδικότερα την υποχρέωση των κρατών μελών να «εξασφαλίζουν» ότι οι αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές τους να αναζητούν δεδομένα στη βάση δεδομένων της Interpol, όποτε αυτό ενδείκνυται.

3.7. Πώς έχουν οριστεί αυτές οι αρμόδιες αρχές

Οι μέθοδοι ορισμού ποικίλλουν, και έχουν επιλεγεί με βάση την εθνική νομοθεσία, τις εθνικές αναζητήσεις δεδομένων, αξιολογήσεις βάσει της «ανάγκης να γνωρίζουν», αρχές/»καθεστώς» Interpol, ή δεν έχουν ακόμα αποφασιστεί. Μεταξύ των αρχών περιλαμβάνονται:

- Ομοσπονδιακό υπουργείο εσωτερικών υποθέσεων, διευθύνσεις ασφαλείας, φορείς περιφερειακής διοίκησης και διευθύνσεις ομοσπονδιακής αστυνομίας (Αυστρία)

- Αρχές που μπορεί να συμβάλλουν αποτελεσματικά στην πρόληψη και καταστολή του κοινού εγκλήματος (Τσεχική Δημοκρατία)

- Ομοσπονδιακή αστυνομία, διεύθυνση ομοσπονδιακής αστυνομίας και κρατικές υπηρεσίες των διαφόρων ομοσπονδιακών κρατών. Στο μέλλον θα προστεθεί η τελωνειακή εγκληματολογική υπηρεσία (Γερμανία)

- Εθνικά σημεία ή υπηρεσίες επαφής (Φινλανδία, Ιταλία και Λουξεμβούργο)

- Αρχές που ορίζονται βάσει των προτύπων της Interpol και την εθνική νομοθεσία (Πολωνία)

- Όλες οι αρχές επιβολής του νόμου, συμπεριλαμβανομένων και των τελωνειακών (Πορτογαλία)

- Μόνο αστυνομικές αρχές (Σλοβενία), και

– Όλες οι αρχές επιβολής του νόμου ή εκείνες που έχουν νόμιμη υποχρέωση πρόσβασης σε τέτοια δεδομένα· περιλαμβάνεται η υπηρεσία απασχόλησης και συνταξιοδότησης, προδιαγραφών εμπορίου (Ηνωμένο Βασίλειο).

Υπάρχει λοιπόν ποικιλία ορισμών επί πολλών βάσεων. Είναι εντούτοις σαφές ότι οι αρχές επιβολής της ποινικής νομοθεσίας (όπως είναι ευρέως κατανοητός ο όρος) θα έχουν πρόσβαση στην ανταλλαγή πληροφοριών – ακόμα και αν αυτή η πρόσβαση έχει έμμεσο μόνο χαρακτήρα (π.χ. μέσω κεντρικών σημείων επαφής).

3.8. Έχει αναπτύξει η χώρα σας μηχανισμό καθοδήγησης για τις περιπτώσεις όπου η αναζήτηση δεδομένων στη βάση της Interpol θεωρείται ενδεικνυόμενη

Από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν, 12 φαίνεται ότι δεν έχουν αναπτύξει τέτοιο μηχανισμό καθοδήγησης (αν και 4 από αυτές φαίνεται ότι σχεδιάζουν κάτι τέτοιο για το εγγύς μέλλον, ενώ 7 δίνουν την εντύπωση ότι η ανάπτυξη τέτοιου μηχανισμού καθοδήγησης ούτε είναι αναγκαία ούτε προβλέπεται). Οι απαντήσεις 4 κρατών μελών δεν είναι σαφείς ως προς το αν έχει αναπτυχθεί αυτού του τύπου ο μηχανισμός ή κατά πόσον θεωρείται αναγκαία. Η φύση των απαντήσεων που εδόθησαν από τα κράτη μέλη μοιάζει να υπονοεί ότι και μόνο η δυνατότητα πρόσβασης ικανοποιεί κάθε ανάγκη επιμόρφωσης ή καθοδήγησης των αρχών επιβολής του νόμου στη χρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της Interpol. Μόνο 1 από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν (το Ηνωμένο Βασίλειο) αναφέρεται στην ανάπτυξη ειδικού μηχανισμού καθοδήγησης προς αυτή την κατεύθυνση.

Έτσι, φαίνεται πάλι ότι τα κράτη μέλη, γενικά, δεν χαράσσουν καμία ιδιαίτερα προδραστική πορεία ως προς την επιμόρφωση των αρχών τους για την επιβολή του νόμου. Η ανάπτυξη μηχανισμού για την καθοδήγηση και επιμόρφωσης των αρχών επιβολής του νόμου δεν φαίνεται ότι θεωρείται από τα περισσότερα κράτη μέλη ως αναγκαία για την ικανοποίηση της γενικής απαίτησης που εκτίθεται στο άρθρο 3 παρ. 3.

3.9. Έχει ήδη συστήσει η χώρα σας την υποδομή που απαιτείται για τη διευκόλυνση της αναζήτησης δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 4 της κοινής θέσης 2005/69/ΔΕΥ; Αν ναι, πώς είναι αυτή η υποδομή

Από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν, 7 δήλωσαν ότι ευρίσκονται στο στάδιο της διαδικασίας ανάπτυξης ή εφαρμογής αυτών των υποδομών. Στις απαντήσεις 6 κρατών μελών δεν καθίσταται σαφές κατά πόσον έχουν ήδη αναπτυχθεί οι εν λόγω υποδομές. Φαίνεται ότι 4 κράτη μέλη (Ηνωμένο Βασίλειο, Βέλγιο, Γερμανία και Λουξεμβούργο) έχουν ήδη συστήσει τις σχετικές υποδομές.

Δεδομένων των προθέσεων που δηλώθηκαν στις περισσότερες απαντήσεις, καθώς και της υποδομής που έχουν συστήσει το Ηνωμένο Βασίλειο, το Βέλγιο, η Γερμανία και το Λουξεμβούργο, είναι σαφές ότι τα περισσότερα κράτη μέλη προβαίνουν σε ενέργειες για να εκπληρωθεί αυτή η συγκεκριμένη απαίτηση. Από τα υπόλοιπα κράτη μέλη, μερικές από τις απαντήσεις φαίνεται να υπονοούν μια πολύ χαλαρή ερμηνεία του άρθρου 3 παρ. 4.

3.10. Πώς εξασφαλίζει η χώρα σας ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στη σχετική χώρα μέλος της Interpol και το σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών όσον αφορά την αυτόματη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

Από τα 17 κράτη μέλη που απάντησαν, 9 αναφέρουν ότι η προστασία δεδομένων σε εσωτερικό (ή/και διεθνές) επίπεδο αποτελεί τη βάση προστασίας για την ανταλλαγή αυτών

των πληροφοριών. Το γεγονός ότι δεν ανταλλάσσονται καθόλου δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα αναφέρεται από 5 ακόμα κράτη μέλη. Η Αυστρία ευρίσκεται ακόμα στο στάδιο των διαπραγματεύσεων με την Interpol σχετικά με αυτό το θέμα, οι Κάτω Χώρες προστατεύουν τα δεδομένα τους περιορίζοντας την πρόσβαση σε αυτή, ενώ δεν έχει ληφθεί απάντηση από την Ιταλία.

3.11. Πώς εξασφαλίζει η χώρα σας ότι, αν υπάρξει σύμπτωση δεδομένων (hit) με τη βάση δεδομένων της Interpol, οι αρμόδιες αρχές ενεργούν σύμφωνα με την οικεία εθνική νομοθεσία

Οι απαντήσεις βασίζονται σε δύο διαφορετικές ερμηνείες της ερώτησης αυτής. Αφενός, μερικοί απάντησαν θεωρώντας ότι η ερώτηση επικεντρώνεται στην δική τους ικανότητα να εξασφαλίσουν ότι απαντούν σε σύμπτωση δεδομένων που επιτυγχάνουν άλλοι. Αφετέρου, άλλα κράτη μέλη απάντησαν θεωρώντας ότι η ερώτηση επικεντρώνεται στον τρόπο με τον οποίο εξασφαλίζουν ότι άλλα κράτη μέλη αποκρίνονται αμέσως κάθε φορά που υπάρχει σύμπτωση δεδομένων.

Στην περίπτωση εκείνων που εξέταζαν την εσωτερική τους ικανότητα να ανταποκρίνονται αποτελεσματικά, οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν είχαν τις ακόλουθες μορφές:

- Χρήση αυστηρών εσωτερικών κανόνων και διαδικασιών
- Ανάπτυξη διαδικασιών επαλήθευσης με φορείς του BCN
- Δείκτες αυτόματης σύμπτωσης δεδομένων
- Ανάμιξη των OCN στη διαδικασία, και
- έλεγχος και επαλήθευση των εθνικών υποδομών ζωτικής σημασίας.

Η πλέον συχνά αναφερόμενη μέθοδος για την εξασφάλιση της παρακολούθησης των πληροφοριών βασίζεται σε ασαφείς περιγραφές εσωτερικών διαδικασιών και τη διατήρηση ίδιων προδιαγραφών. Και αυτό υπονοεί ότι ακολουθείται μη προδραστική προσέγγιση και ως προς τον τομέα αυτό. Στην περίπτωση εκείνων που εξέταζαν την ικανότητα των άλλων κρατών μελών να παρακολουθούν την σύμπτωση δεδομένων με τις κατάλληλες πληροφορίες, οι μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν είχαν τις ακόλουθες μορφές:

- εξέταση μη κατάλληλων αντιδράσεων σε μελλοντικές αναζητήσεις,
- επίκληση κανονισμών της Interpol, και
- αιτήματα για εξηγήσεις και παρατηρήσεις σε περίπτωση σύμπτωσης δεδομένων.

Υπό το πρίσμα των απαντήσεων, η χρήση των εσωτερικών διαδικασιών και των αυτόματων ειδοποιήσεων σε περίπτωση θετικών συμπτώσεων δεδομένων θα παίξει καθοριστικό ρόλο για την εξασφάλιση εσωτερικής αποτελεσματικότητας κατά την παρακολούθηση της εκάστοτε σύμπτωσης δεδομένων. Όσον αφορά την εξωτερική διάσταση (δηλ. μέτρα που θα εξασφαλίζουν την έγκαιρη απάντηση εξωτερικών παραγόντων), εκείνα τα κράτη μέλη που δεν παρέχουν πληροφορίες, πιθανότατα θα δεχθούν μη επίσημες ερωτήσεις ή παρατηρήσεις.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΕΙΔΙΚΑ

Προκειμένου να παρασχεθεί γενική εικόνα της εφαρμογής της κοινής θέσης, είναι και πάλι αναγκαίο να επιστρέψουμε στις 5 κύριες υποχρεώσεις που επισημάνθηκαν:

4.1. Να ανταλλάσσονται όλα τα υφιστάμενα και μελλοντικά δεδομένα διαβατηρίου (όπως αυτά έχουν οριστεί) με την Interpol.

Από τις 11 θετικές απαντήσεις επί συνόλου 17 και από την ανάμιξη στο εγγύς μέλλον 3 ακόμα κρατών μελών, καταδεικνύεται ότι υπάρχει σταθερή πρόοδος ως προς την ανταλλαγή εθνικών δεδομένων με την Interpol. Τα κράτη μέλη που δεν έχουν ανταλλάξει δεδομένα με την Interpol (Ισπανία, Εσθονία και Σλοβακία) δεν παρέσχον εξηγήσεις σχετικά με τους λόγους για τους οποίους δεν υπήρξε εφαρμογή της κοινής θέσης.

Η σχετική επιτυχία των κρατών μελών ως προς την εφαρμογή αυτού του μέρους της κοινής θέσης αντικατοπτρίζει πιθανόν το γεγονός ότι κατανοείται ότι πρόκειται για την κεντρική υποχρέωση που τίθεται στα κράτη μέλη – και μάλιστα μια υποχρέωση που πρέπει να εκπληρωθεί αν το συγκεκριμένο κράτος μέλος πρόκειται να αναγνωριστεί ότι εφαρμόζει την κοινή θέση. Ενδεχομένως, ένα σημείο που πρέπει να προσεχθεί σε αυτό τον σχετικά επιτυχή τομέα ανταλλαγής είναι ο ορισμός των δεδομένων διαβατηρίου. Το άρθρο 2 παρ. 1 προβλέπει την ανταλλαγή δεδομένων που αναφέρονται «*σε εκδοθέντα και μη συμπληρωμένα διαβατήρια τα οποία έχουν κλαπεί, απολεσθεί ή υπεξαιρεθεί*». Σε μερικές περιπτώσεις, τα κράτη μέλη υπερβαίνουν αυτή την απαίτηση και παρέχουν, για παράδειγμα πληροφορίες σχετικά με δελτία ταυτότητας και άδειες οδήγησης. Αυτό καθ' αυτό δεν είναι κακό, και μάλιστα θα ήταν ευκταίο δεδομένης της σχετικής ευκολίας μετακίνησης εντός της ΕΕ με χρήση απλώς του δελτίου ταυτότητας. Εντούτοις, αντίθετα, η Πολωνία ανταλλάσσει πληροφορίες σχετικές με τα διαβατήρια, αλλά μόνο εκείνα που έχουν απολεσθεί ή κλαπεί ως αποτέλεσμα εγκληματικής ενέργειας. Είναι εύλογο ότι ένα διαβατήριο που χάνεται ως αποτέλεσμα αφηρημάδας μπορεί ενδεχομένως να δημιουργήσει τους ίδιους κινδύνους για την ασφάλεια της Ένωσης όπως και ένα διαβατήριο που κλέβεται. Έτσι, θα πρέπει να δοθεί προσοχή στη συμμόρφωση των κρατών μελών προς τον ορισμό του άρθρου 2 παρ. 1, διότι κενά στον τύπο των πληροφοριών που ανταλλάσσονται μπορεί να αποδειχτούν επικίνδυνα.

Παρά το γεγονός ότι στο ερωτηματολόγιο που έστειλε η Επιτροπή δεν απάντησαν όλα τα κράτη μέλη, η Interpol παρατηρεί ότι 18 από τα 25 κράτη μέλη συμμετέχουν ήδη στη βάση δεδομένων για κλαπέντα ταξιδιωτικά έγγραφα. Σύμφωνα με τις πληροφορίες της Interpol, στη βάση δεδομένων δεν συνεισφέρουν ακόμα τα ακόλουθα κράτη μέλη: Αυστρία, Δανία, Ουγγαρία, Λετονία, Κάτω Χώρες, Σλοβακία και Σουηδία. Η Interpol παρατηρεί ότι μερικά από αυτά τα κράτη μέλη ευρίσκονται πολύ κοντά στο να συμμετάσχουν στην ανταλλαγή, αλλά αυτή τη στιγμή ευρίσκονται στο στάδιο των διαπραγματεύσεων ή στη διαδικασία εφαρμογής.

Το γεγονός ότι στο μεγαλύτερο βαθμό τα κράτη μέλη έχουν εκπληρώσει την ζωτικής σημασία απαίτηση αυτή αντικατοπτρίζεται στα στοιχεία της Interpol που καταδεικνύουν ότι στη βάση δεδομένων της Interpol διαβιβάστηκαν δεδομένα από τα κράτη μέλη της ΕΕ σχετικά με 6.394.305 απολεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα. Ο αριθμός αυτός μπορεί να συγκριθεί με τις 2.449.300 περιπτώσεις που διαβίβασαν *όλοι οι άλλοι* που συμμετέχουν στην Interpol – καθιστώντας την ΕΕ τον μεγαλύτερο μέχρι στιγμής πάροχο δεδομένων [1]. Το 2002, τα στοιχεία σχετικά με την ΕΕ αφορούσαν 783 υποθέσεις. Αυτό καθιστά φανερή την πελώρια

[1] Στοιχεία στις 23 Νοεμβρίου 2005.

αύξηση της συμμετοχής σε αυτό το σύστημα, καθώς και τον καθοριστικό ρόλο των κρατών μελών της ΕΕ στην ενίσχυση του δυναμικού της Interpol.

4.2. Να διαμοιράζονται τα δεδομένα αυτά μόνο με άλλα μέλη της Interpol που εξασφαλίζουν επαρκές επίπεδο προστασίας των προσωπικών δεδομένων.

Είναι προβληματικό για τα κράτη μέλη να εξασφαλίζουν ότι τα άλλα κράτη που συμμετέχουν στην Interpol διαθέτουν ικανοποιητικού επιπέδου μέτρα προστασίας των δεδομένων. Στις περισσότερες περιστάσεις, η συνεισφορά στη βάση δεδομένων της Interpol ή η αναζήτηση δεδομένων σε αυτήν δεν θα καταλήγει στην ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εκτός από τους αριθμούς εκδοθέντων διαβατηρίων[2], χάρη στον ορισμό των «δεδομένων διαβατηρίου» όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 παρ. 1 της κοινής θέσης. Αυτό σημαίνει ότι είναι περιορισμένη η ανάγκη για μέτρα προστασίας δεδομένων *σε αυτό το στάδιο* ανταλλαγής πληροφοριών – παρατήρηση στην οποία προέβησαν διάφορα κράτη μέλη στις απαντήσεις τους στο ερωτηματολόγιο. Εκτός βέβαια αν κάποια κράτη μέλη παράσχουν πράγματι δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στη βάση δεδομένων STD της Interpol – οπότε σε αυτή την περίπτωση είναι αναγκαίο ένα σαφές μέτρο προστασίας δεδομένων. Πρέπει να σημειωθεί ότι τα περισσότερα κράτη μέλη ανέφεραν ότι δεν θεωρούν ότι ο αριθμός διαβατηρίου υπάγεται στην κατηγορία των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».

Μόνο σε μία περίπτωση (Κάτω Χώρες), κράτος μέλος κάνει σαφώς διάκριση ως προς το με ποιους μοιράζονται δεδομένα. Δύο άλλα κράτη μέλη δεν έχουν ακόμα αποφασίσει σχετικά. Αυτό καταδεικνύει μεγάλη διάθεση εκ μέρους των κρατών μελών να είναι σχετικά ελεύθερα ως προς την ανταλλαγή των δεδομένων τους, καθώς και κάποια αδιαφορία ως προς το αν τα κράτη με τα οποία μοιράζονται τα δεδομένα έχουν συστήσει επαρκές επίπεδο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή όχι. Όπου δεν γίνεται πράγματι ανταλλαγή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα κατά τα αρχικά στάδια της αναζήτησης δεδομένων, αυτό φαίνεται αρκετά φυσιολογικό. Έτσι, αρκετά κράτη μέλη προβαίνουν ρητά στην παρατήρηση ότι δεν πρόκειται περί διάκρισης διότι οι συνεισφορές στη βάση δεδομένων STD της Interpol δεν συνεπάγονται οι ίδιες ανταλλαγή πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα.

Κάτι ακόμα που μένει σχετικά άνευ σχολίων είναι κατά πόσον αυτή η διάκριση γίνεται μετά από σύμπτωση δεδομένων στη βάση δεδομένων STD της Interpol, και στη συνέχεια την ανταλλαγή αυτών καθαυτών των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προέκυψαν από τη σύμπτωση δεδομένων. Οι απαντήσεις του Ηνωμένου Βασιλείου και της Πορτογαλίας κάνουν μνεία αυτή της περίπτωσης, και παρατηρούν ότι κάθε αίτημα πληροφόρησης θα πρέπει είτε να αξιολογείται από άποψη κινδύνου πριν από τη διάδοση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (στην περίπτωση του Ηνωμένου Βασιλείου) είτε να υπόκειται στις σχετικές διατάξεις περί προστασίας δεδομένων, στην «ανάγκη να γνωρίζουμε» και την αμοιβαιότητα (στην περίπτωση της Πορτογαλίας). Αυτή την προσέγγιση θα ακολουθούσαν πιθανότατα τα περισσότερα κράτη μέλη αν η ερώτηση απέβλεπε ειδικά στην φάση της ανταλλαγής δεδομένων μετά από σύμπτωση δεδομένων στο σύστημα STD.

---

[2] Βλ. οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών

4.3. Να εξασφαλίζεται ότι τα δεδομένα αυτά ανταλλάσσονται με την Interpol αμέσως μετά την καταχώρισή τους στην οικεία εθνική βάση δεδομένων ή στο SIS.

Αυτός ο τομέας επέδειξε σχετικά μικρές επιδόσεις όσον αφορά την εξασφάλιση εκ μέρους των κρατών μελών ότι στην Interpol διαβιβάζονται τα σχετικά δεδομένα αμέσως μόλις αυτά καταχωρηθούν στην οικεία εθνική βάση δεδομένων ή το SIS. Είναι αληθές ότι σημαντική αναλογία κρατών μελών ανταλλάσσουν αυτές τις πληροφορίες εντός 24 ωρών, γεγονός που αποτελεί δείγμα σωστής διοικητικής συμπεριφοράς. Πρέπει εντούτοις να σημειωθεί ότι στο χώρο της επιβολής του νόμου, ο παράγων χρόνος αποτελεί καθοριστικό στοιχείο, ειδικότερα όταν πρόκειται για τη ρύθμιση της διέλευσης των συνόρων από πρόσωπα χωρίς άδεια. Όσο περισσότερος χρόνος χρειάζεται για να καταστούν διαθέσιμες οι πληροφορίες, τόσο μικρότερη καθίσταται η αξία τους. Ως εκ τούτου, θα ήταν σκόπιμο να υπογραμμιστεί ο χαρακτήρας της υποχρέωσης και η λογική που διέπει τη ρητή απαίτηση της *άμεσης* πληροφόρησης. Το γεγονός ότι είναι δυνατή η άμεση ανταλλαγή κατεδείχθη από την Πορτογαλία, τις Κάτω Χώρες και τη Γερμανία. Ομοίως, το γεγονός ότι η Πορτογαλία επιτυγχάνει αυτό με την απλή χρήση ηλεκτρονικού μηνύματος ή/και τηλεομοιοτυπίας καταδεικνύει ότι αυτή η μορφή ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών μπορεί να γίνει χωρίς ακριβά και επιτηδευμένα τεχνολογικά συστήματα ανταλλαγής πληροφοριών.

Είναι προς το συμφέρον όλων των κρατών μελών να γίνεται το ταχύτερο δυνατό η εν λόγω ανταλλαγή πληροφοριών με την Interpol διότι αυτό ενισχύει την αξία της πληροφορίας, και, σε συλλογικό επίπεδο, την αξία ολόκληρου του μηχανισμού ανταλλαγής, προς το καλό όλων.

4.4. Να εξασφαλίζεται ότι οι αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές αναζητούν δεδομένα στη βάση δεδομένων της Interpol όποτε αυτό ενδείκνυται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Αυτός είναι ένας από τους πλέον αδύνατους τομείς απαντήσεων, όπου τα κράτη μέλη αφήνουν να διαφανεί κατά κύριο λόγο η εντύπωση ότι με την απλή παροχή πρόσβασης στη βάση δεδομένων της Interpol, άμεση ή έμμεση, των αρμόδιων για την επιβολή του νόμου αρχών τους «εξασφαλίζουν» ότι γίνεται πράγματι χρήση αυτής της πολύτιμης πηγής πληροφόρησης. Η φραστική απόδοση της κοινής θέσης φαίνεται να υπονοεί μια αυστηρότερη και πιο προδραστική προσέγγιση, που θα εγκαταστήσει συστήματα με τα οποία τουλάχιστον θα ενθαρρύνεται η χρησιμοποίηση της βάσης δεδομένων της Interpol από τους αρμόδιους για την επιβολή του νόμου υπαλλήλους.

Όπου έχουν ληφθεί μέτρα, αυτά είναι σχετικά περιορισμένα – για παράδειγμα, ενημέρωση απλώς των υπαλλήλων ότι αυτή η πληροφόρηση είναι δυνάμει διαθέσιμη. Τα περισσότερα κράτη μέλη δεν απάντησαν σε αυτό το σημείο και αντ' αυτού εξέθεσαν τα μέσα με τα οποίο έχουν καταστήσει διαθέσιμη την πληροφόρηση. Με αυτό ίσως υπονοείται ότι αφού εγκαταστάθηκαν τα μέσα ανταλλαγής, δεν έγινε καμία ενέργεια ώστε να υπάρξει επιβεβαίωση ότι όντως χρησιμοποιούνται. Αν οι ενδιαφερόμενοι δεν κάνουν χρήση της βάσης δεδομένων της Interpol, και αυτή δεν λαμβάνεται υπόψη από τους αρμόδιους υπαλλήλους κάθε βαθμού, τότε τίθεται σε σοβαρό κίνδυνο η εκμετάλλευση αυτής της πραγματικά πολύτιμης πηγής πληροφοριών. Έτσι, συνιστάται θερμά στα κράτη μέλη να θεσπίσουν σταθερούς κανόνες ως προς τη χρήση της βάσης δεδομένων STD, και να παραμένουν συνεχώς προσεκτικά ώστε να εξασφαλίζεται η τήρησή τους.

Άλλος, ενδεχομένως λιγότερο δαπανηρός, τρόπος για τη βελτίωση της κατάστασης είναι η παροχή κατάρτισης και καθοδήγησης επί του θέματος αυτού. Και πάλι όμως τα κράτη μέλη

δεν φαίνεται ότι προέβησαν σε πολύ προδραστικές ενέργειες, και τα περισσότερα από αυτά δεν έχουν ακόμα χαράξει σχετικές γραμμές επ' αυτού, ενώ περίπου τα μισά κράτη μέλη δεν θεωρούν καθόλου αναγκαία αυτή την καθοδήγηση. Μόνο το Ηνωμένο Βασίλειο εξέφρασε την ανάγκη να διατυπώσει ρητή καθοδήγηση αυτού του είδους.

Είναι απορίας άξια η απουσία δράσης στον τομέα αυτό, δεδομένου ότι η βάση δεδομένων STD της Interpol παρέχει δυνάμει σημαντικά πλεονεκτήματα στις αρμόδιες για την επιβολή του νόμου αρχές, ιδιαίτερα στους βασικούς τομείς του οργανωμένου εγκλήματος, της παράνομης μετανάστευσης και της τρομοκρατίας. Είναι προς το συμφέρον των κρατών μελών να χαράξουν προδραστική πορεία.

Τα στοιχεία της Interpol καταδεικνύουν ότι παρά το γεγονός ότι η ΕΕ είναι ο φορέας με τη μεγαλύτερη συνεισφορά πληροφοριών στη βάση δεδομένων για τα απολεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα, η ΕΕ διενεργεί μικρό μόνο ποσοστό των αναζητήσεων – 8520 το 2005 σε σχέση με τον συνολικό αριθμό των 43.316 αναζητήσεων. Θετικό στοιχείο είναι ότι το 2004 τα κράτη μέλη πραγματοποίησαν μόλις 3955 αναζητήσεις, άρα έχει υπάρξει σαφώς θετική πορεία όσον αφορά τη χρήση της βάσης δεδομένων κατά την ενδιάμεση περίοδο. Το ότι τα κράτη μέλη που χρησιμοποιούν τη βάση δεδομένων λαμβάνουν θετική απόκριση στην προσπάθειά τους αντικατοπτρίζεται ίσως από το γεγονός ότι το 2005, παρά τον σχετικά μικρό αριθμό των συνολικών αναζητήσεων, οι αναζητήσεις της ΕΕ είχαν 381 περιπτώσεις θετικής σύμπτωσης σε σχέση με 457 περιπτώσεις σύμπτωσης που επετεύχθη από αναζητήσεις εκ μέρους χωρών εκτός ΕΕ.

4.5. Να εξασφαλίζουν ότι έχουν δημιουργήσει την υποδομή που απαιτείται για τη διευκόλυνση της αναζήτησης δεδομένων το αργότερο έως το Δεκέμβριο του 2005.

Όπως μπορεί να φανεί από τις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο, μόνο το Βέλγιο, η Γερμανία, το Λουξεμβούργο και το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν επιτύχει να εκπληρώσουν αυτή την υποχρέωση. Επτά από τα υπόλοιπα κράτη μέλη αναφέρουν ότι ευρίσκονται πολύ κοντά στην εκπλήρωσή της – πράγματι, ευρίσκονται στο στάδιο της ανάπτυξης ή της εφαρμογής της. Δεδομένου ότι πρόκειται ίσως για μία από τις πλέον ακριβές και πολύπλοκες υποχρεώσεις που περιλαμβάνονται στην κοινή θέση, είναι ευνόητο ότι η πρόοδος ήταν πιο αργή από την απλή διαβίβαση πληροφοριών στην Interpol. Παραμένει εντούτοις ως πρόσχημα για τα περισσότερα κράτη μέλη ώστε να μη δημιουργούν τη συγκεκριμένη υποδομή ώστε να μπορούν οι αρχές να αντλήσουν τα μέγιστα οφέλη από την αναζήτηση δεδομένων από την Interpol. Αυτό που εξακολουθεί να μην είναι σαφές από τις υπόλοιπες απαντήσεις είναι πόσα κράτη μέλη δεν έχουν εκπληρώσει σε κανένα βαθμό αυτή την υποχρέωση και ποια δεν έχουν την πρόθεση να το κάνουν στο άμεσο μέλλον. Αυτή η θέση πρέπει οπωσδήποτε να διευκρινιστεί εκ μέρους των κρατών μελών.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ – ΓΕΝΙΚΟ

Τα κράτη μέλη έχουν σε μεγάλο βαθμό συμμορφωθεί προς το πνεύμα της κοινής θέσης, κυρίως με την εκπλήρωση της εμφανέστερης και κατά πολλούς τρόπους ευκολότερης να εκπληρωθεί απαίτησης – την παροχή εθνικών πληροφοριών στη βάση δεδομένων STD της Interpol. Η εφαρμογή της κοινής θέσης κατά την πληρέστερη έννοια του όρου είναι ακόμα ελλιπής και απαιτεί περισσότερο προδραστική, ολοκληρωμένη και ενεργή προσπάθεια εκ μέρους των κρατών μελών προκειμένου να επιτευχθεί η εφαρμογή που θα αποφέρει σε όλα τα

κράτη μέλη τα μέγιστα οφέλη από τη συμμετοχή τους στην ανταλλαγή πληροφοριών με την Interpol.

Πριν από την εφαρμογή της κοινής θέσης, στη βάση δεδομένων STD της Interpol είχαν καταχωρηθεί δεδομένα σχετικά με 4.567.267 περιπτώσεις από κράτη μέλη της ΕΕ. Μετά τη θέσπιση της κοινής θέσης, τα στοιχεία αυτά αυξήθηκαν σε 6.394.305 και 18 αντίστοιχα.[3] Ομοίως, οι αναζητήσεις της ΕΕ στη βάση δεδομένων αυξήθηκαν από 3955 σε 8520 κατά την ίδια περίοδο και ο αριθμός σύμπτωσης δεδομένων αυξήθηκε από 173 σε 381. Είναι σαφές ότι υπήρξε πρόοδος, αλλά οι αυξήσεις αυτές εξακολουθούν να μην αντιπροσωπεύουν τη βέλτιστη συμμετοχή της ΕΕ στη βάση δεδομένων της Interpol για απολεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα. Για να επιτευχθεί η βέλτιστη συμμετοχή απαιτείται ακόμα μεγαλύτερη δέσμευση εκ μέρους κάποιων κρατών μελών.

Το νόημα αυτής της έκθεσης της Επιτροπής διατηρήθηκε επειδή περιγράφει την κατάσταση κατά τον χρόνο της σύνταξής της (τέλος 2005). Στο μεταξύ, η Επιτροπή έχει πληροφορηθεί, και μεταξύ άλλων χάρη στην κοινή επίσκεψη ΕΕ/ΗΠΑ στη Γενική Γραμματεία της ICPO Interpol τον Ιανουάριο 2006, ότι η εφαρμογή της κοινής θέσης έχει βελτιωθεί σημαντικά.

Η Interpol ενημέρωσε τους συμμετέχοντες στην κοινή επίσκεψη ΕΕ (PRESS/COM)/ ΗΠΑ στην Γενική Γραμματεία της ICPO Interpol στη Λυών, στις 25 Ιανουαρίου 2006, ότι όλα τα κράτη μέλη αντάλλαξαν δεδομένα με την Interpol σχετικά με κλαπέντα και απολεσθέντα διαβατήρια ή ότι τουλάχιστον έλαβαν συγκεκριμένα μέτρα ώστε να προβούν σε τέτοιες ενέργειες στο μέλλον. Τον Φεβρουάριο 2006, η Γενική Γραμματεία της ICPO Interpol διαβίβασε ενημερωμένα στατιστικά στοιχεία, από τα οποία εμφαίνεται βελτίωση της κατάστασης, ειδικότερα όσον αφορά έρευνες που διεξάγουν τα κράτη μέλη στη βάση δεδομένων της Interpol για απολεσθέντα ταξιδιωτικά έγγραφα.

Με χρονική αναφορά τον Φεβρουάριο 2006, μπορεί να λεχθεί ότι πριν από την εφαρμογή της κοινής θέσης του Συμβουλίου είχαν καταχωρηθεί στη βάση δεδομένων STD της Interpol δεδομένα σχετικά με 4.567.267 υποθέσεις από 15 κράτη μέλη. Μετά τη θέπσιση της κοινής θέσης, στο τέλος του 2005, τα στοιχεία αυτά είχαν ανέλθει σε 7.790.792 καταχωρήσεις από 21 κράτη μέλη.

Σύμφωμνα με τα τα τελευταία αυτά στατιστικά στοιχεία της Interpol, τα κράτη μέλη διεξήγαν 9.087 αναζητήσεις κατά το 2005 (έναντι 3.955 κατά το 2004) επί παγκοσμίου συνόλου 211.033 (έναντι 43.316 κατά το 2004).

[3] Στοιχεία στις 23 Νοεμβρίου 1995